

LES BARCELONINES AL AREÒDROM. — (Balléll f.)

CONSIDERACIONS

(Continuació)

NO porto aquí l'intent d'analitzar les causes qu'en nostra societat van fent de dia en dia menys freqüents els matrimonis. Hi hauria massa que dir y aquestes consideracions pendrien una extensió impropia d'aquest lloch.

Ademés ¿no està en la opinió general la evidència dels grans defectes que posseïxen la generalitat de les noyes de la nostra societat educades en nostres col·legis? Aquexes matexes noyes qui sovint més solen brillar per llur bellesa, elegància y fortuna, son una demostració viventa de que'ls pares han cuydat més de llur ornamentació superficial, desatenent d'una manera lamentable la veritable educació, la cultura, les virtuts que fan la dòna digna d'ocupar el lloch que li pertany de dret dintre de la societat y dintre de la llar.

¡Ah nó! no volem analitzar el trist estat moral d'aquexes noyes quals pares dèxen en una llibertat d'acció, a la que l'atavisme de nostres costums repugna, car no va agermanat ab una consciència perfecta de la transcendència de tots els actes portats a cap.

Jo he tingut com ningú ocasions d'observar els resultats deplorables d'aquests descuyts dels pares en la educació de les noyes... La freqüentació d'aquestes al teatre estúpida ò desmoralisadora *mentres sigui en dies de moda...* les lectures malsanes y pertorbadores; els actes religiosos rutinaris portats a cap sense la veritable Fè, sense'l real coneixement de la excel·lència de la religió professada; els actes de caritat y filantropia que per elles no compten més que segons la fressa que promouen entorn de llurs noms, — actes que podrien ésser ennoblidors, y dels que no acostumen a treure altre profit que'l de rivalisarhi en elegància, ja que queden reduhides casi sempre aquestes pietoses manifestacions a la organització de funcions de teatre, balls, tómbols, etc., etc....

Y dintre d'axò, les grans y petites maniobres pera trobar marit, sense capir la transcendència del matrimoni... El resultat de les petites passions, filles de la incultura, de la vanitat, de la presumpció d'aquexes noyes qui, en llur formidable desconexament de lo que fa moralment bella la dòna, solen anatematitzar ò posar en ridícol tot allò que no arriben a capir moral, sentimental y intel·lectualment.

¡Ah!... ben sovint l'amargura m'ha pujat als llavis ò ha tornat fel la tinta dels meus escrits, quan jo m'he sentit a frech d'aquests pobres cervells femenins incapassos en llur vulgaritat de comprendre'ls problemes de la vida, mercès a llur cursileria, a llur inutilitat social...

Y n'he consultat el cas ab els homes joves de nostra societat... nó ab els que servexen de figurins de sastre, sinó

ab els qui poden ésser l'avenir de Catalunya: homes d'esperit cultivat, de brillants carreres. Els he sentit y... he comprès doblement, unint llur amargura a la meua, el per què no's casen més de quatre, el per què a l'hora de la plena joventut no s'unexen a una companya sana de còs y d'ànima, qual esperit capexi'l seu, ò qual ductilitat de caràcter les fassi sentir l'afany de devenir a més de la esposa amant, l'amiga qui compren, la mare qui sosté, la companya qui ajuda y contribueix al enlayrament del company...

Els pares son els culpables d'aquest estat moral y intel·lectual de les seves filles, per aquesta confiança refiada, aquesta indiferència ab que han dèxat que s'eduquin en les nostres institucions, — tan deficientes pera la vida moderna.

Y ben sovint, quan s'enruna y s'esfondra un matrimoni que semblava haverse fet ab totes les condicions de felicitat, els pares donen la culpa al *home*, al marit, de la desgràcia de llur filla. Y si anessim a analitzar el motiu d'aquexos terribles enderrocaments imprevisos, quantes vegades podríem llegir sobre les ruïnes d'una família els versos del Poeta:

Quand vous voyez le toit qui fléchit et s'affaisse,
Du logis familial que le malheur oppresse,
Cherchez d'où le mal vient:
La valeur de la femme est la poutre maîtresse;
Sans elle rien ne tient.

Escoltèu aleshores els homes sincers: «¡No m'ha sabut comprendre!»

¡Quins càrrecs més formidables contenen pera'ls pares aquestes paraules:

«¡No m'ha sabut comprendre!»

Y ¡com es cert, que, en la nostra terra — hont podria trobarse la dòna forta, la esposa model, la mare perfecta, gracies a les virtuts atáviques de sa rassa, — poques dònes se troben en condicions de *comprendre'l* seu company...! Y no tant per manca d'intel·ligència, com per manca de cultiu d'aquesta. ¿No es axò realment més deplorable?

Repetexo qu'aquest lloch no es apròposit pera extendrem més sobre aquests punts: y en el vinent article espero poguer entrar de plè en la presentació d'unes orientacions altament necessaries pera remeyar l'estat actual de les nostres filles de família, pera fer d'elles aquexes companyes desitjades pera la formació de la família model, qui ha d'integrar la societat catalana, avuy — encara, en certa manera, — bon xich... hiperbòlica.

CARME KARR.

(Continuarà.)

A NOSTRES LLEGIDORES

FEMINAL ab el fi d'expandir en Catalunya una ciència moderna, tan curiosa com útil, avuy molt extesa en l'extranger hont existexen les dues més grans grafòlogues del món — Madame de Salberg, a París, y la Comtesa Ungern-Stumberg, a Rússia, — ha obtingut la col·laboració d'una dama cultíssima, experta grafòloga, qui baix el nom de Nerto, s'ocuparà en aquestes planes de grafologia, ò sia del Art de conèixer el caràcter de les persones, segons llur lletra.

Aquesta ciència, reconeguda avuy en l'extranger d'utilitat social y legal, es objecte dels més curiosos estudis, y creyèm que les llegidores de FEMINAL ens sabrán grat de posar a llur disposició aquesta manera d'orientarse respecte de elles matexes y de les persones qual veritable caràcter els pugui convenir conèixer per ulteriors fins.

Dexem-el lloch a la presentació de Nerto. (1)

GrafoLOGIA

NO'm sento vocació de cronista, ò millor dit, me sento mancada de tota condició pera devenirho; mes, cedint als desitjos de FEMINAL, prenc avuy la ploma pera parlar a les amables llegidores de nostra revista femenina, de quel·com que jo voldria desvetllar el seu interès, aqueix interès que sol conduhir el subtil esperit de les dònes vers tot jallò

que pot portarla a penetrar en la psiquis dels sers estimats y fins en la d'aquells altres, qui, per qualsevol motiu, alternen ab elles ab tracte de més ò menys intimitat.

Me referexo a la *Grafologia*, per qual ciència pot un arribar a conèixer els diferents rasgos de caràcter dels individus, y qu'algunes persones creuen encara una ciència

(1) Vègis en la penúltima plana de FEMINAL, les condicions dels anàlisis grafològics.

oculta, com la quiromancia, essent així qu'es, molt al contrari, una ciència sèria, que va adquirint més vulgarisació cada dia, com ho proven els estudis que's fan al estranger en persecució d'una utilitat social y legal.

Aquesta ciència es deguda a un sapientíssim sacerdot francès, l'Abbé Michon, qui l'any 1870 — ab un estudi fet ab gran precisió, — implantà les bases d'aquesta nova ciència, a la que anomenà *grafologia* y que despertant un interès extraordinari entre la gent d'estudi, feu que ben aviat se formés a París, entorn del sabí sacerdot, una societat d'estudis qu'avuy té nomenada universal.

Alemanya seguí al poch temps els camins de la nova ciència, y'ls grafòlechs d'abdues nacions rivalisaren pera escamparne arreu la utilitat, ja que presta tants serveys en la pràctica de la vida.

Jo mateixa, durant molt temps, confesso haver tingut la grafologia per pur xarlatanisme, fins a tant qu'arribà a les meves mans l'estudi del caràcter d'una íntima amiga meva, fet per la eminent grafòloga francesa Madame R. de Salberg, estudi que'm sorprengué extremament pel just y encertat anàlisi que tancava, del caràcter d'una persona que dita Madame de Salberg no podia conèixer com tampoch tenir d'ella cap notícia.

Desd'aquell dia ma sorpresa devingué interès, y dedicantme seriosament al estudi d'aquesta ciència que'm sorprenia y encantava alhora, vaig sentirme fortament atreta

vers ella, per l'obtenció del èxit més gran y més extraordinari en mes investigacions,—segons els mateixos interessats me confessaren, y segons la propia experiència que'm fou donada adquirir del caràcter dels mateixos.

Tal vegada, les llegidores de FEMINAL se preguntaran: ¿Quina utilitat pot reportarnos la grafologia? Y jo'ls puch respondre: en primer lloch la de facilitarnos el propi coneixement, el difícil *Nosce te ipsum*: (conèixte a tu mateix) qui, sol, pot permetrens treballar ab consciència a nostre perfeccionament,—y après, per constituhir un poderós auxili en nostres relacions familiars y socials pera compenetrarnos ab la manera d'esser dels qui ens volten ò debem tractar, baix qualsevol concepte.

¡Ah! en aquest punt concret, quants serveys sol prestar la grafologia!...

Si lo qu'acabo de ressenyar a grans trassats, ha conseguit despertar en mes amables y benèvoles llegidores algun interès y senten el desitx de comprobar mes afirmacions, desde aquest moment m'oferexo desd'aquestes planes a respondre a totes aquelles consultes grafològiques que vulguin adreßarme, al *Consultori grafològich de FEMINAL*, que se inaugura desd'ara en les planes d'aquesta revista sempre tan entusiasta de tota manifestació de cultura per la intel·ligència femenina.

NERTO.

BARCELONINES

UNA ARTISTA CATALANA

Després de tot lo que la premsa diària de la nostra capital ha dit sobre la notable concertista de piano senyoreta Padrosa; després dels grans elogis que ha merescut en sa *tournee* per el mitjà de Fransa, hont els millors crítics musicals llohen poderosament nostra simpàtica compatriota, FEMINAL no té altre comès que'l de repetir tot quant se mereix el talent de la gentil geronina. Car es nascuda a la vella y heroyca ciutat catalana la senyoreta Padrosa, la qui, més avant, feu els seus estudis musicals en l'Academia de música que la seva tia donya Jacoba de Allué y Sarasa, dirigeix a Saragossa. Als 12 anys obtingué el títol de professora de piano, y desde aleshores, el camí de la estudiosa joveneta se vegé sembrat de flors y de llofers, posant ben alt el nom dels artistes catalans al estranger.

Els barcelonins tinguerem ocasió d'aplaudir la derrera en el concert que donà en el teatre Principal, sorprenent al auditori per son bon gust, sa digitació extraordinària, la forsa de sa pulsació y l'admirable interpretació que donà a les obres de nostres més grans mestres.

Si a 17 anys la senyoreta Padrosa es l'artista de forsa que tots hem pogut admirar, no cal dubtar del seu falaguer pervindre. A n'aquest desitx s'uneix FEMINAL congratulantse de reproduhir en ses planes la gràciosa imatge de Mercè Padrosa.

Mercè Padrosa, distingida concertista de piano. — *Napoleon f.*

Durant el present mes de Febrer, tingueren lloch a Barcelona alguns casaments notables dintre de nostra bona societat, entre ells el del eminent artista Eusebi Arnau ab la senyoreta París, el del opulent hisendat empordanès don Alfred Camps ab la gentilíssima Agna Puigferrer, filla del qui fou el conegut y malaguanyat lletrat tan volgut dels barcelonins.

Les festes de Carnaval han transcorregut ab l'aparent desanimació popular que vé notantse ja fa alguns anys en la nostra capital, mes ab varies manifestacions de festes particulars, de les que s'ha ocupat la premsa diària.

Una d'aquestes festes més dignes d'esser ressenyades, fou, sens dubte, el ball donat en els salons de la Maison

Dorée pel Circol Artístich d'aquesta ciutat. — Si bé no en gran nombre, per coincidir aquella festa ab alguns assalts particulars, en brillant y escullida reunió, moltes de nostres més gentils y elegants barcelonines, rivalisaren de gracia y de bon gust en llurs pentinats. Car la festa era d'aquelles que s'implantaren anys hà a París, ab el nom de *bal de têtes*.

FEMINAL hauria tingut una immensa satisfacció en poder reproduhir en ses planes totes aquelles testes que foren tan admirades; mes no ha sigut possible conseguirne totes les reproduccions per varies causes independents de la voluntat de tothom.

Ha mort darrerament a Barcelona una dama meritíssima, donya Maria Viladomat de Compte, qu'es un dels exemples més remarcables del caràcter de la dona catalana. D'una intel·ligència mercantil extraordinària, trobantse sense costat del pare o tement que pogués mancarli del marit, no volgué confiar a mans estranyes el negoci qu'era el seu pervindre y'l del seus fills.

Maria Viladomat, filla de Gracia, se trobà orfe molt joveneta, y sola al cap d'una indústria de texits; qual direcció portà sempre fins després d'haversen unit un'altra tant important, al casarse, l'any 1873 ab D. Ramon Compte, quedant constituïda així la important rahó social Compte y Viladomat.

Donya Maria Viladomat donà tota sa vida mostres d'una activitat y d'un talent mercantil admirables. Ella era la qui dirigí sempre les compres y vendes, y rès del ne-

Srta. Puigferrer

Sr. Camps

Srta. Milans

(Napoleon f.)

Sr. Rosés

goci tenia secrets pera ella: aquestes aptituds masculines no mataren en ella la bondat y delicadesa femenines; y més d'un conflicte social no passà endins de les seves fàbriques, car ab un bon sentit y una admirable generositat, ella sapigué sempre tractar als seus obrers, arribant en algun cas a preferir perdre diners seguint treballant, que no dexar sense feyna'ls seus treballadors.

Fins al seu darrer dia de vida, la senyora Viladomat no dexà d'ocuparse en ses empreses mercantils.

Repòsi en pau la valenta y meritíssima dama, de la que'ls seus poden conservar una edificant memoria, sobretot en aquests temps en que imperen encara tantes dones frèvoles.

Lo mes de Febrer ha sigut fecon en novetats teatrals. Després de l'admirable «Salomé» que la empresa del Liceu ens ha donat, ab la incomparable interpretació de la Gemma Bellinioni, el teatre Principal ha posat també en escena l'obra tan discutida de l'Oscar Wilde, vertida al català ab una remarcable escrupulositat per nostre

Donya Maria Viladomat de Compte

ment d'aquestes, tenint en compte que'l teatre Principal es el tradicional teatre de les families barcelonines, hont podia esbargirse l'alegría dels nostres fills plàcidament, tenint compte en allunyarlos de obres que verament, — malgrat l'acertada presentació y la excelent interpretació que la empresa, direcció y artistes els donen, — son pera un públich menys escrupulós que'l de la familia barcelonina.

La senyoreta Xirgu, com sempre, deliciosa, mllorant cada dia en ses creacions.

Y per aquest y altres motius, desitjaríem que la empresa del teatre Principal, tan merexedora de èxits, completi la seva obra, triant cuydadosament el repertori dels seus meritíssim artistes.

L'incansable, l'fecondíssim Santiago Rusiñol, després d'«El Redemptor», ha donat a Romea ab en Martínez Sierra, «Cors de dona», obra molt agradable, mes en la que'ns cal alabar com se merexen el director d'escena, l'Adrià Gual, y'ls seus intèrpretes, especialment les senyores Santolaria y Baró, les qui desempenyaren llur comès ab extraordinària discreció. Encara que molt breument, ens permeterem encomanar molt a les nostres actrius un xich més de propietat en el vestir; ja que

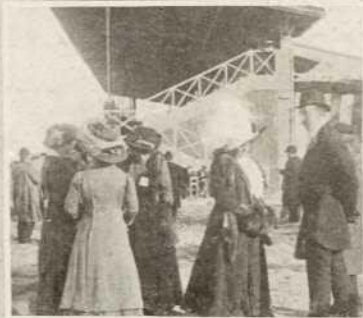
la direcció d'escena es tan escrupulosament cuydada, ¿per què no hauria de imposarse també, — qu'axò en Gual y en Rusiñol, com altres de nostres autors, poden ferho de sobres, — a la manera de vestir de nostres actrius? Ens concretarem a fer notar la incongruència que representa en «Cors de dona», els trajos d'interior escotats de la Sra. Baró, aleshores que l'acció's desenrotlla abans del mitx-dia, encara que passi en un món un xich... especial y no ben establert encara, per sòrt, en nostres costums. La rica *toilette* de la Sra. Baró. — que tant recorda la que Margarida Xirgu lluheix en el tercer

acte de «Eduació de Príncep», — es completament *deplacée*, car l'actriu del Principal, en son paper de reyna destronada, assisteix a una *gran festa de nit*, *PARISENCA*, mentres que la Sra. Baró, en son paper de mare de la ingènua Elena, no passa de ser una de nostres vulgars *declassées*, quals costums socials son totalment diferents de les d'altres païssos. La elegancia no consisteix en la riquesa: per exemple, ¿per què la graciós Elena ha de vestir al dematí y *per casa* trajos de crespó blanch guarnit de puntes y ab ròssech? ¿Per què la Sra. Baró en son hàbit de superiora ha de portar també aqueix ròssech?... ¿No sab que precisament les religioses qual hàbit vesteix, el porten curt, a ran de calsat, y qu'aquest ha d'esser excessivament modest?...

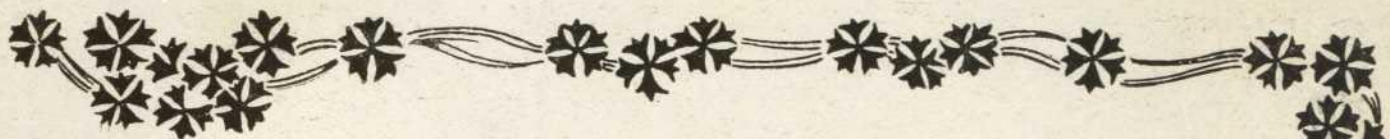
¡Ah!... que lluny estem, malgrat unes vint hores de tren, d'aquelles terres en que les artistes son les creadores de la moda y de la elegancia!

Verament, creyem qu'es més qüestió de bon gust que d'altra cosa, axò: y ben sovint el cost d'un trajo de nostres actrius, — que per aquell motiu deuen vestir sovint sense propietat, — no representa de molt lo que valdrien tres altres vestits més senzills y alhora més apropiats.

L'arribada del primer areoplà a Barcelona fou un acontexement que portà al camp d'aviació milers y milers de persones, entre les que pot dirse que hi era congregada tota nostra societat elegant, encuriosida pera contemplar les evolucions d'aquells conqueridors del ayre, que fins ara, la majoria dels barcelonins no conexien més qu'en películes cinematogràfiques.

Grupus de barcelonines en el camp d'aviació.

BALADA

A la llum que fina del tranquil caprespre,
ab incertes passes, com perduda aucella,
el somris als llavis y les mans exteses,
pels jardins esplèndits va la verge cega.
Els seus ulls immòbils fins sembla que hi vegem;
sa expressió es tan dolça... tota ella es dolcesa.
Va palpant les roses que ahí eren poncelles;
les compta y recompta y al sentilse obertes,
oh! quin bell somriure té la blanca verge.
Cada nova rosa es joya y sorpresa;
ab quin dalit flayra la novella essència,
que com es més nova la troba més bella!

Pels camins de sorra va caminant lenta.

¡Oh els camins may vistos vorejats per l'herba,
sombrejats d'acacies, voltats de palmeres,
ahont per cada banda hi hà doble filera
de violes morades y albes assutzenes.
—Oh! els camins may vistos, qui vos pogués veure!
Debeu ten'encisos que no'ls puch conèixer.
Obres delitoses ab verdor de selves;
flors de tons vivissims, flors de color feble,
papallons que volen embriagats de nèctar,
ab les irisades ales tan fulgentes;

dansa esbojerrada, d'esbeltes libèlules,
en l'esclat lluminich d'un raig de sol, qu'entra
pels clars de les fulles. Abelles brunzentes
botzinant actives pels càlzers que'ls tempen;
clarors que renaxen, llums que van perdentse,
colors que's trasmuden en matins y vespres.

¡Gayes maravelles! ¡Qui vos pogués veure!
tant com vos admiro y no us puch conèixer.
De tant pressentirvos, crech que us he apreses;
de tant que us anyoro, soch tota tristesa.

A la llum que fina del tranquil caprespre,
pels estrets camins va passant la verge;
ses mans delicades amoroses bressen
aquelles poncelles novament obertes;
sos dits resseguexen els suavisims pétals.

Mes, tot amòxantles, traydora fereixla
una espina ingrata, d'afalachs esquerpa.
Y ab aquell somriure tot ple de dolcesa,
ab amor les porta a sos llavis verges,
y els diu oblidantne la crudel ofensa:
—¡Oh bones amigues, m'ha semblat que us veyà!—

ANGELA SANCRISTÒFOL.

MME MARTHE REGNIER

LA curta estada de Marta Régnier entre nosaltres despertarà veritable interès a tots els aymants del art escènich y del refinament artístich, puix ella, l'actriu parisenca per essència, l'ànima casi pot dirse, d'aquell viure modern, expontani y maliciós alhora, vindrà a portarnos, ab sa gràcia exquisida, una alenada de fòra, el perfum suau y voluptuós de tots els encisos de frivolitat y fantasia.

No es l'art de la Marta Régnier un art intens, de tràgica; no hi viuràn potser, encarnades en ella, totes les passions d'una rassa; no commourà l'esperit ni atormentarà l'ànima, ab els espasmes d'angoxa d'una Duse ò una Sarah Bernhardt, però hi hà tanta delicadesa, tanta gràcia en tots sos moviments, en sa veu, en sa figura, que pot dirse captiva més pel conjunt armònich de totes ses belleses físiques y espirituals que per l'acte intrínsech de crear un personatge ò de viure una escena imaginada; està en ella tot un poder de distinció; son art no abandona may y l'espiritual delicadesa seva, tant s'escampa al trepitjar un escenari, com un saló aristocràtich.

Es, la notable artista del teatre de *La Renaissance*, además d'una gran actriu, una dòna de talent superior; ses conferencies donades l'hivern passat en el teatre *Femina*, sobre l'educació de les noyes, tingueren ressò en tots els centres cultes que s'interessèn pels assumtos femenins y la posaren en el rengle de les primeres feministes europees. Dòna de cor y d'intel·ligència, no contenta de donar a sa patria tots els tresors de la seva ànima d'artista, ha volgut enriquir-la també ab els fruyts de son pensament feconç y seriós.

Llàstima que les obres que'ns donen no permeten grans lluhiments a una bona artista; son aquestes comedies fines, agradabilíssimes, en les que'l cor reposa, y l'esperit fruheix, però més propies per apreciar un conjunt escullit de companyia y una direcció artística distingida, que'l treball d'un actor ò d'una actriu genial. De totes maneres, les tres vetllades del *No-vetats* prometen esser esplèndides y agrupar tot lo més escullit de nostra societat y de nostre món intelectual.

ELISABETH.

LO QUE'S DIU A FRANSA

COMENSEM, si us plau, per parlar un xich del petit rebost literari. El llorjat de *La vie heureuse* (premi de 5.000 franks) es aquest any el novel·lador-poeta Edmond Jaloux: encara que no coneixem son llibre *Le reste n'est rien*, els precedents vots de *La vie heureuse* garanteixen la seva vàlua.

Se diu gran be de la nova obra de Mr. Paul Margueritte: *L'or*. Hi ha en ella evidentment un bell, dur y crudel assumpte sobre'l lluminós y vil metall que tanta alegria pot donar, evitar tants sofriments, crear tants dolors, conduir a tantes infamies, y que, semblant al amor, es el més gran provehidor del dolor y del goig humà.

Une aïeule contait... Es el bonich títol de la rescent obra de M. Paul Acker... ella evoca molta pau, calma, reculliment... una d'aquexes felicitats d'ahir, fetes, més que de felicitat, de perdó, de comprensió, de resignació y d'oblit.

Madame France Dorget — una ben jove *Madame*, donchs tot just ha traspassat la vintena — es aquella nena de tretze anys de qui en 1900 el pur y noble mestre, Sully Prud'homme, deya après haver llegit sos versos: «No puch tornar de ma sorpresa: es un *deber* per ella de cultivar sa vocació poètica.» Madame Dorget ha «cultivat sa vocació» y ara acaba de donar a la llibreria Ficker son hermós volum de *Matinales*.

¿Us agraden els assumptes de teatre ò de novela basats sobre una d'aquexes tres ò quatre planes d'història ò acontexaments històrics devinguts tan populars, tan «piano de manubri» ò «cromo de caps de mistos» que semblen haver xuclat y resumit tota la història ab els caràcters simplificats, els colors brutals estimats dels primitius y dels infants y que donen la impressió de que podria posarse tota la glòria ò tota la desgracia d'una nació en imatges a cinch cèntims ò en vers de rodolí?... Jo, que soch una pagesa, vaig dret mon camí, y, dich senzillament: «aquexos assumptes m'aburreixen y'm fan badallar de fàstich, abans, ara, y après... axí, donchs, pera no descontentar a ningú declaro una vegada per totes que'l meu metge havent observat en mi qualques símptomes de la «mania de grandeses», m'ha categòricament y definitivament prohibit certes planes de la història... Donchs, la pessa de M. Lavedan (de l'Acadèmia francesa, si us plau) *Sire*, té per assumpte un Lluís XVII...

¿ja sabeu? el fill de Lluís XVI y de Maria-Antonieta, de qui jamay s'ha sapigut si morí en la presó mentres la revolució, ò si va viure errant, despulat de sos bens, no arribant may a ferse reconèixer entre la munió de Lluís XVII que sortien de les pedres com els llimachs surten dels prats els dies de pluja. Y en el teatre y en la novela ¡quants Lluís XVII hem hagut d'aguantar!... Jo no dich pas qu'en la pessa de M. Lavedan... ¡Deu meu! ja oblidava la prohibició del meu metge!...

Es una bona cosa anomenarse Rothschild y fer part de la gran Juheueria, per què veritablement si un s'anomenés un nom qualsevol no faria representar y aplaudir una pessa qual desenllàs, tràgich la primera vegada que un autor l'emplea, ha anat arrossegantse demunt les taules fins a esser usat, com un vell gech demunt d'una esquena. Axò s'anomena *La Rampe*. Es l'actor gelós com actor del talent de l'amant, actriu també, y al desenllàs, l'amant-actriu abandonada per l'amant-actor s'aprofita de la representació d'una escena d'emmetzinament pera emmetzinarlho de debò. El desenllàs, vell com el Juheu Errant, es ben lluny d'axò qu'anomenem *la bonne gaité Française*...

El mes passat es morta una dona que feya un tan gran honor a totes les dñes, les qui deurien plorarla y enviar lo seu òbol a «La française 49, rue Lafitte, Paris» hont s'ha obert una subscripció pera elevar un monument a sa memoria.

S'anomenava Mlle. Juliette Dodu y era empleada de telègrafs a Pithiviers.

En 1870 arribà a amagar als alemanys sos aparells, y tirant dos fils conductors sobre un fil telegràfic que passava prop de sa finestra sorprengué per aquest medi els telegrams del enemich, els que cuytava a fer arribar al quarter general francès. Denunciada y arrestada, Mademoiselle Dodu hauria sigut immancablement fusellada, sense la intervenció del Príncep Frederich-Carles.

Aprés la guerra, Juliette Dodu va esser nomenada cavaller de la «Légion d'honneur» y condecorada ab la medalla militar.

Y hëusaquí per que, si bé hi ha hores que m'enutja molt l'esser dñna, hi ha hores també en que n'estich ben envanida.

V. BOUYER-KARR

RECORT M CÍRCOL

FOTOGRAFIA
ab làmpara

PILAR CARRERAS
DIONISIA DE DESPUJOL

RAFAELA VIGO

JOSEFINA PELLA

ANGELITA VÍCTOR
ELISA BERTRAN

ENRIQUETA PLANA

MARIA RUSÑOL
ISABEL FUSTER

AMELIA RIUS

CARME ANDREU
MONTSERRAT RIUS

MARÍA RIBAS

BALL DEL TÍSTICH

UDOUARD
de Riba y C.^a

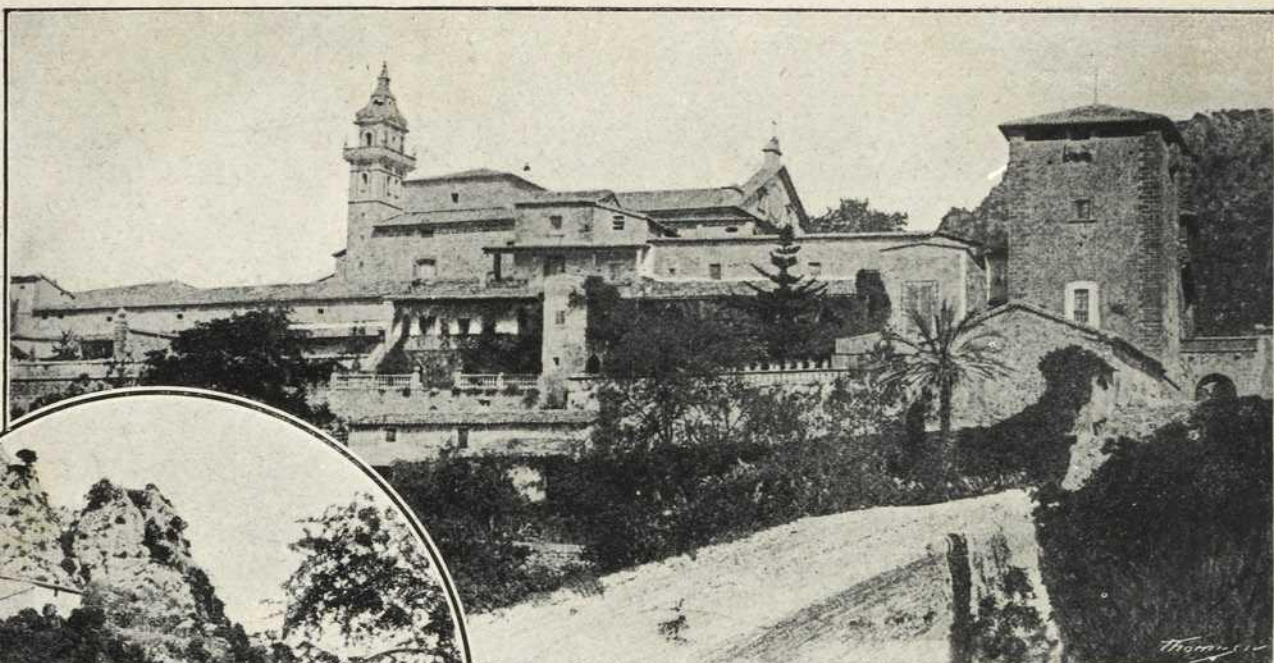
Asademunt

JUANITA RIBAS
DOLORS FUSTER
MONTSERRAT MATHEU

NURIA MATHEU
MARCELINA GARCIA FARIA
EULALIA RIUS

ANGELES CALVO
TERESA CARRERAS
DOLORS BATLE

TERESA AMAT
ANITA BERNADES
MARIA DESPUJOL
MARIA VEHLIS

Vista de la Cartixa de Valldemosa

Entrada a Valldemosa

DE LA ILLA DAURADA

ENCARA qu'ab retràs, permetèume que vos parli, amables llegidores, des Nadal de Valldemosa.

¡Valldemosa!

¿Vos heu imaginat lo qu'es Valldemosa?

Anàu a visitar un *pessebre*, un *betlèm* com diem naltros, y pensàu ab aquest poblet. Cal qu'es *betlèm* siga en regla; que no faltin montanyes atrevides, totes verdes fins es cap d'amunt; comellars ombrívols y fondos bar-

ranchs, pontets rústichs, torrents bordejats d'esponerosa vegetació. Y dalt es turons, entre escletxes, baix des penyals y arredossades dins es horts, infinitat de casetes, unes roges, torrades y cobertes d'eures, altres blanques com sa matexa neu que corona ses altures, fent competència humil a n'es vostres grandiosos Pirineus.

Clar qu'es personatges tenen relació en s'escenari ahont actuen y d'ells emana sa pagesívola poesia des paysatge. Es fret els obliga a vestir-se en tota sa roba disponible de ses seves caxes, axò en día de treball y particularment a conredors, perquè's que no van a n'es camp, com ja he dit en altra ocasió, ciutadanegen d'una hora lluny y no'ls falta un *amén* a sa seva indumentaria. Però cuidores, llauradors, agués, missatges, pastors y brassers salpiquen de notes encantadores de colors vistosos, xillons y indefinibles, aquests camps tan imponderablement bells, y no es extrany qu'es nostres típics pagesos figurin en teles firmades per reputats artistes.

May de sa vida havia anat a Matines ab tanta ilusió com enguany ni m'havia fet tan be's càrrech de lo que aquesta funció significava, sentintme sorpresa y possehida de mística beatitut, de dolcíssima unció relligiosa.

A les onze y mitja dexavem sa cel·la de parets blanques y sa blanca llum d'acetilè, entrant dins ses tene-

Vista general de Valldemosa

bres des llarguissim corredor. Per ses costes avall sa lluna queya de plè demunt la vila poetisant lo que abarcava sa vista, ab sos raigs esblanquehits. Lluny, a s'horitzó, entre Mallorca y Cabrera, brillava una trinxa de mar, com una cinta d'argent. De ses xemeneies de ses llars humils sortia un fumerolet blavós que pujava quiet vers el cel; es galls dexondits a deshora pes que anaven a missa, cantaven renoués; ovelles y bestiar feyen dringar picarols y esquelles; es carrers estaven deserts, silenciosos fins prop de l'Església; es fret era fort, obligantnos a caminar junts apinyats, cercant redós entre ses pells d'abrichs.

Tocaven es darrer quan entravem a la parroquia.

¡Quina profusió de llum!

Sa claror me cegà y fins passats uns minuts no'm vaig donar compte de sa multitud d'adornos qu'enjoyaven l'Església, dignes de parroquia de gran capital.

Sa funció se celebrà ab molta solemnitat, compostura y devoció, malgrat y estar plena la nau.

Ses atletes entonaven en dolsa y afinada veu l'Ofici. L'orgue retrunyia ab sos poderosos acorts.

Y la Verge, allà ahont es Betlèm, somreia a son Diví Fill, gojosa de que dins sa montanya, lluny del món, entre senzills y rústichs pagesos, se celebrés ab tanta unció y esplendidesa es naxement del seu estimat Minyó.

A sa tornada, de ses cases empeses sortien onades d'alegria, es joves cantaven cançons de l'antigor y's veyen tots satisfets, s'escampaven a sa gran fogayna que feya plomada fins dalt de s'ampla campana, mirant com s'olla bullia, fent agradosa olor de popular sopar, qu'es petits assaborien boca-badats.

Al entrar a casa estava satisfeta, entusiasmada y sentint vivament que a sa petita capella de sa incomparable ermita, desde uns quants anys, no s'hi celebrassin. De lo contrari, si Deu m'hagués donat vida y posada

en condicions d'anarhi, l'any que ve encara hauria cercat més rusticisme, més assimilació en sa còva de Betlèm, pujant a n'es solitari ermitatge, y acabada sa funció, escaufarme a s'era de foch que a s'entrada s'encenia, per agombolament dels devots, fondre sa veu y sobre tot en obsequi del Recent Nat.

¡Quin contrast ab sa vostra *Noche-buena*!

Aquí, ¡quanta senzillesa, pobresa, quietut y poesia!

Allà, ¡quin moviment, luxe, riquesa y animació!

Mentres es escaparats des vostres restaurants, massells de golosines esquisides, vos brindaven bon sopar, constituint es suplici y enveja dels desheretats, es valldemosins assaborien sa modesta coca pagesa, llepolia anyorada tot un any, dolsa perque... té mel y menjada en gana, alegría y santa pau.

Dispensèume qu'exteriorisi sovint s'entusiasme que sent per aquesta vila. Motius de salut y altres no menys poderosos, m'han obligat a passarhi llarga temporada, y de cada día més me seduheix y subjuga aquest pintoresch país.

Además, m'he convensuda que fent es reclam y ensalsant es encisos de sa Naturalesa tan pròdiga, no s'exposa una a dursen cap desengany, mentres que si s'ensalsen els homes ò ses obres, podem trobar ingratitude, ò, lo qu'es més lamentable encara, incultura y desagrahiment.

No serà aquesta, si a Deu plau, sa darrera vegada que vos parli *ruralment*. He trobat una nota seductora que m'atrau y que penso pendre per tema y ferne un *boceto*. Sa cayguda de sa oliva y sa tafona.

Dia vindrà y no llunyà pentura, que hauré de tornar a entrar a n'el món, y allavors variaré de tò. pintantvos quadros de societat, més escayents, més interessants, però menys sincers, sens dubte, lamentablement falsos.

COLOMA ROSSELLÓ DE SANS.

Cartoxa-Valldemosa, Febrer de 1910.

TEATRE DELS NENS

EN un recó de *El Retiro*, allà hont juguen els petits, s'hi alsa, ab posat tranquil y auster, una figura; a sota un nom: *Benavente*, com a única inscripció de gloria; els menuts el volten, el toquen, s'hi amaguen, y ell, el bon metge, l'aymant de la infantesa, sembla somriure encara, dient: *Dexèu que vingua mi*.

El doctor Benavente després d'haver consagrat la seva existència a la humanitaria missió de curar criatures, pensà un xich en la vida espiritual d'aquests petits essers en formació, que també tenen ses fantasies, sos sentiments y a voltes sos infantils somnis de gloria, y en el mateix saló de casa seva montà un teatre pera nens, ahont en les hores de descans que'l fatigós treball li permetia, se dedicava a posar en escena totes les obres del teatre clàssich espanyol, representades y arreglades per son fill, aquell nen qu'anys a venir debia esser gloria de la literatura dramàtica.

Y avuy, en Jacinto Benavente, nostre gran dramaturch modern, ab l'ànima plena dels dolsos recorts d'infantesa, ha volgut donar al món infantil de la seva època un esbarjo artístich y espiritual, llevar de belles iniciacions.

Inútil es fer veure l'eficacia que pot tenir en la formació moral y l'educació dels sentiments dels petits, un teatre pera

Matilde Rodríguez

Primera actriu del Teatre d'infants d'en Benavente

ells, ben organitzat com ho es el que, baix la iniciativa d'en Benavente y la direcció artística d'en Porredon, actua aquest hivern a Madrid, en el teatre del *Príncipe Alfonso*. Les obres que hi son representades, casi totes de nostres millors autors nacionals, son per ses belleses literaries, son fons moral y educatiu y la seva amenitat joganera, la millor llissó, pera ferse seus els sentiments d'aquells cors d'infant, qu'ab els ulls badats, àvits de comprendre y d'admirar, seguen els incidents y ls episodis d'uns fets y d'unes histories que quedaràn gravats an sa memoria ab caràcters inesborrables.

Comedies de gran mèrit s'han posat en escena y entr'elles han sigut notables y molt aplaudides *El Príncipe que todo lo aprendió en los libros* y *Ganarse la vida* d'en Benavente, y *La muñeca inrompible* d'en Marquina.

El Príncipe que todo lo aprendió en los libros es una de les obres més fermes del modern teatre castellà; belleses de llenguatge, situacions ètiques, ensenyances morals, veritats de la vida, tot s'hi entrellassa en un conjunt deliciós, d'hont se'n despren una filosofia senzilla, y els actors que interpreten aquesta y altres obres, per llur talent y llur estudi dels tipus, devindràn ò millor dit, son ja, com la gentil actriu senyoreta Matilde Rodríguez, els vers amichs dels infants. —R. DE L.

EL MEETING DE MANRESA

*Donya Vicenta March, Vda. de Soler
Presidenta del meeting de Manresa — (Orrit f.)*

fills pugui restar d'ells idees altes y honrades: la fe dels avis pera tot lo que sempre ha merescut el respecte de nostra Catalunya.

La venerable mare del distingit diputat per Manresa don Leonci Soler y March, donya Vicenta March, viuda de Soler; dama de reconegudissimes vir-

*Donya Caridad Giraudier, Vda. de Miquel y Badia
Presidenta de la Lliga de la defensa social de Barcelona
(Napoleon f.)*

EL 13 de Febrer tingueren lloch en la tranquila ciutat de Manresa, y ab poques hores de diferencia, dos meetings de protesta contra la reapertura de les escoles hont queden excluhides de l'ensenyansa les altes y ennoblidores idees de Deu, de la Patria y de la Familia.

Aquests meetings foren concorregudissims, y'l de les dñes, el primer que d'aquesta índoles'ha celebrat a Espanya, fou verament emocionant.

Desde'l dia abans havia anat arribant fins dels pobles més distants, tota mena de vehiculs conduhint propietaris, hisendats, pagesos, jornalers, homes y dñes.

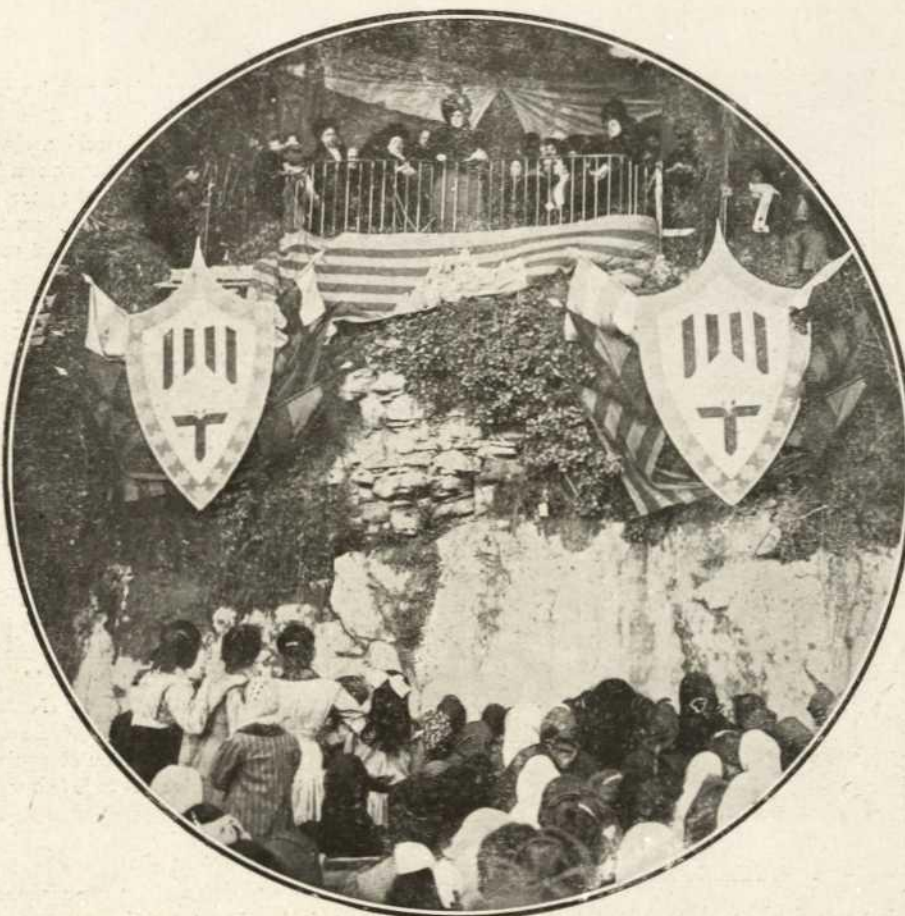
La vila era plena, y una vibració d'entusiasme agitava tots els cors d'aquelles mares de familia qui per primera vegada se trobaven unides en un mateix anhel: el de que rès, en l'avenir dels seus

tuts morals y respectada tant com amada per tots els manresans, presidi l'acte a pesar de sa avansada edat, donant una nova mostra dels seus sentiments, ab aquest sacrifici de la seva modestia, car la senyora March es d'aquelles dñes catalanes qual noblesa de caràcter s'amaga sota la més gran humilitat y senzillesa.

La senyora Sagalés de Vallès, coratjosíssima y activa manresana, la senyora Pons de Zamora, la senyoreta Gomís y altres, foren les qui organisaren aqueix acte qu'enalteix tant la dña catalana.

La senyora Giraudier, viuda de Miquel y Badia, presidenta de la Lliga barcelonina, pronuncià un vibrant discurs que com els parlants y altres treballs que foren llegits, meresqueren molts aplaudiments, entr'ells un de remarcable de la ilustre y venerable senyora Monserdà.

FEMINAL, pregat de pendre part al acte en la persona de sa directora, envià un treball en el que la senyora Karr recomanava com la millor y única protesta que cap contra una lley dictada en nom de la llibertat, el reclamar els drets dels pares y mares de familia d'intervenir en l'ensenyansa de les escoles y

La tribuna de les oradores

centres d'educació, tant seglars com religiosos, baix forma de Junes de inspecció, com auxiliars de les ja existents provincials y locals, que son insuficients, y no sempre desempe-nyen el seu comès ab la cura deguda.

Aquesta fou la base del treball de la Directora de FEMINAL y'l profon desitx qu'anima aquesta revista de cultura femenina. Axís mateix, la senyora Karr encomanava a les dones catalanes fer obra de pau y d'amor pera contrarestar tota obra de destrucció, senyalant com a contrapro- duhents tots els sectarismes. L'obra de l'escola no serà may eficaç si la familia no l'ajuda, y a n'aquest ob- gecte pregavas a les mares cristianes que procurassin alhora que conservar la Fè, cultivar llur esperit al contacte dels mestres, convertint alhora en una indispensable unió dels pares y dels pedagochs, l'obra educadora.

També recomanà molt a les dones fixarse en el vinent Congrés internacional d'educació familiar que tindrà lloch en Agost vinent a Brusseles, y en el que fins ara no hi hà inscrita cap entitat de cultura catalana, — ni del reste d'Es-panya.

En aquest Congrés per el que totes les nacions han mos- trat gran interès, hi han d'esser discutits uns temes d'altís- sima transcendencia pera l'avenir universal, y més encara per el de nostra terra, hont tot fins ara's reduheix a tantejar sis- temes moderns vinguts de llunyes terres, y que son implan-

Senyora donya Assumpta Sagalés de Vallès
Vice-presidenta y organitzadora del meeting de Manresa
(Orrit f.)

tats aquí sense tenir en compte les diferencies de rasses. El treball de la Directora de FEMINAL encari la con- veniencia de que'ls pares y mares de familia catalans no mirin d'ara en avant ab indifferencia ò massa refia- ment l'ensenyansa y la educació dels seus fills, demostrant la necessitat de que aquelles sien donades a plè conexement dels pares y mares qui tenen obligació de llegir — ans de que sien posats en mans dels seus fills, — llurs llibres d'escola.

Per aquest medi s'evitaràn molts remordiments pel día de demà, car tota familia honrada no voldrà pas que's llevin de la ensenyansa dels seus fills, — els ciutadans del ave-

nir, — la esperansa de la Nació, aquexes tres creencies dig- nificadores: «Deu, Patria, Familia,» qual respecte tota mare honrada ha d'inculcar a sos fills desde'l bressol.

El treball de la senyora Karr fou bellament llegit per la senyora Pons de Zamora, com per la senyora Sagalés de Vallès y la senyoreta Miquel y Giraudier foren expressats uns hermosos conceptes de les senyores March de Soler y Monserdà.

En el meeting de Manresa regnà'l més gran entusiasme, lo que proba que la dòna catalana es coratjosa y valenta quan se tracta de defensar les seves creencies y'ls seus amors, als que van lligats la pau de sa consciencia, la ditxa de sa llar y dels seus fills.

F. M.

Les concurrentes al meeting escoltant les oradores

AYGUA COLONIA ORIVE

En bondat intrínseca y agradable perfum, supera a les extran- geres de preus fabulosos. Per axó l'Aygua de Colonia nacional se ven tant. Pera mostra 3 ra. frasco. 4 litres 16 ptes.—Dipòsits: Vi- cente Ferrer y C.ª, Comers, 112, y Uriach y C.ª, Moncada, 20; Farma- cies del Dr. Gimeno, Plassa Real, 1, y Sanchis, Rambla del Mitx, 17.

L'OBRA DE LA DONA EN LES INUNDACIONS DE PARIS.

Una escola improvisada per les senyores de la Creu Roja, en l'antic seminari de Sant Sulpici

Les dames de la Creu Roja cuidant als fills dels inundats

Enfermeria especial pera les criatures dels inundats

EL terrible flagell ab que s'ha vist enfosquida la brillant *ville lumière*, acrexent les seves miseries y agravant tantes situacions desvalgudes, ha posat de relleu l'admirable caritat de les dones y'ls serveys que presta la benemèrita institució de la Creu Roja.

Els adjunts gravats donen una petita idea de l'obra de pietat portada a cap per les parisenques en els barris inundats.

Elles, les senyores y senyoretes, associades de la Creu Roja, dexaren festes, visites y tota mena de mondanitats, els elegants vestits, els capells moderníssims, els abrichs de pells, y vestiren l'hàbit de les enfermeres, la modesta toca y'l devantal blanch, y arreu s'escamparen portant llur obra de misericordia.

En els llocs habilitats per hospitals, escoles y tallers, especialment en l'antic Seminari de Sant Sul-

pici, elles treballaren pera'ls pobres a qui l'aygua havia prèss robes y taulats; elles cuidaven els malalts, els ferits, nodrien els afamats, consolaven els tristos, ensenyaven els petits, privats d'escoles. Y l'obra de la dona francesa qual pietat may s'ha desmentit, ha sigut bàlsam guaridor d'infinites penes, y com un arch de Sant Martí, après la tempesta, la seva obra de Caritat brillarà encara molt temps per demunt les enrunades riberes del Sena.

¡Ahl com es hermosa la missió de la dona dintre de la vida... arreu, arreu, ara a Fransa, abans a Italia, hont l'angelical Reyna Elena's feu germana de la Caritat, a Messina, donant l'alt exemple a totes les italianes... sempre es la dona, la qui sobre ses espatlles porta ja la creu, al nèixer, qui troba encara prou forces pera ajudar als altres, com un infatigable Cireneu.

F.

Treballant pera'ls inundats. — (Rol f.)

PETROLEO GAL PARA EL PELO

Una certificació del Laboratori Municipal de Madrid garantisa que'l Petróleo Gal es inofensiu y no pot inflamarse. Medalles d'or a París, Londres y Madrid. De venda a les principals farmacies, perfumeries y droguerías.

Lloci antiséptica perfumada, universalment reconeguda com la millor pera netejar el cap de caspa, contenir la cayguda del cabell y la barba, enfortir la seva arrel y evitar la calvicie. Desconfiar de les imitacions.

LES FESTES DE GRACIA

Elina Esteve

Mercè Vilaseca

LLUHIDES y plenes totes de una veritable esplendidesa foren les festes que ab motiu del Carnestoltes d'enguany organisaren la Comissió de Festes del Ateneu Catalanista de Gracia, notantshi en totes elles tan gran nombre de trajos que per sa propietat y riquesa, junt ab la gracia y elegancia ab que les senyoretas els llufen, feren ben difícil la tasca del jurat en distribuir baix la major equitat possible, els diferents premis qu'en obsequi seu cediren l'Entitat y varis membres de la matexa.

A fi de donar la millor vàlua y lluhiment en aytals festeigs, la Comissió acordà que'ls dies 1 y 5 se adjudicaria un premi de bellesa, al qual podien obter totes les senyoretas que honrarien la festa.

Difícilissima y delicada fou la missió del jurat, y pera no caure en un erro llastimós, aquest decidí nomenar-ne un altre d'extraordinari y destinat exclusivament a n'aquest acte, jurat compost de nou senyors, los més antichs en l'Entitat; siguent tant just lo seu veredict que'ls valgué l'aprobació de tots els concurrents.

Per unanimitat de parers, en la festa del dia 1, ne resultà guanyadora la xamosa senyoreta Elina Esteve, veritable joia de bellesa per la puresa de les seves faccions.

En lo dia 5 foren jurat tots los senyors concurrents a la festa, emetent cada un d'ells lo seu vot. Per una gran majoria fou adjudicat lo premi a la simpàtica senyoreta Mercè Vilaseca, qual hermosura creuada de catalana y americana es verament notable.

Les dos senyoretas foren felicitadíssimes, y per part de l'Entitat obsequiades ab un recort de la festa. — LL. A.

CONSULTORI GRAFOLOGICH DE FEMINAL

Tot document remès pera esser analisat per *Nerto*, no deu consistir ni en una copia ni en una poesia, ni en cap borrador, sinó en una carta escrita en paper sense ratllar, firmada (si's vol, ab un pseudònim) y closa en un sobre.

La carta revela la vida íntima d'aquell qui la escriu.

La firma, el conjunt de sa personalitat. El sobre'l seu tracte social.

Direcció: *Nerto*: Consultori grafològich de FEMINAL, Mallorca, 287, baxos.

Preus: Consulta publicada en les planes de FEMINAL: 3 pessetes.

Consulta detallada en carta particular, als

VI PINEDO de Kola Compost. Tonich Nutritiu. Kola, Coca, Guarama, Cacao y Acil-fosfòrich. Cura: Anemia, Raquitisme, Malalties nervioses y del Cor, Afeccions gástriques, Digestions difícils, Atonia intestinal. — Indispensable a las senyoras durant l'embras. — Premiat varies Expons. Sens rival pera nens y vells

cinch dies d'haver sigut feta: 5 pessetes.

El preu de la consulta ha d'hanar inclòs en la carta, en segells de correu, ò be remès a mà, abans del 20 de cada mes, en la nostra Administració: Mallorca, 287, baxos; de 9 a 1 y de 3 a 7, els dies feyners.

Antiséptich-MONTSERRAT

S. BENEDICTUS

Elixir dentrích vegetal, superior als seus semblants; preparat ab plantes fresques, tòniques y aromàtiques del Montserrat. Cura y evita dolors de caxals, sarro, corchs y tota irritació de la boca, gargamella y nas, etc.

Desinfecta la boca y dona perfum sa, deliciós y durable. Unes gotes a l'aigua de la toilette, curan y evitan grans, erupcions, irritacions y arrugues primerenques, dexant lo cutis llis, suau y deliciosament perfumat.

Marca regda.

FRASCOS a 1'25, 2 y 4 pessetes

Venta: Monestir de Montserrat y a les farmacies, drogueries y perfumeries. Despaig central: Trafalgar, 34. Barña.

ILUSTRACIO CATALANA

Mallorca, 287 - Barcelona

Diu que gota gota fa gorch, y aquest aforisme pot aplicarse al be de la patria, ajuntant els esforços de tots los fills de la terra a un fi comú. La subscripció a la

ILUSTRACIO CATALANA

qu'es una de les més importants publicacions ilustrades de Catalunya, pot ser vehicul directe pera'l foment cultural del nostre poble, puix en ses planes resumeix tot lo més adelantat en arts, ciencia, literatura, et-zètera, que dona caràcter y vitalitat a la nostra patria.

La subscripció pot ferse en sellos de correu, lliuranses ò lletra.

(Postals - Série A. N.º 7.)

Suscripció: 30 pessetes l'any.

Al extranger, 35 franchs.

LLIBRE NOU

ACABA DE SORTIR

HORES LLUMINOSES

ACABA DE SORTIR

POESIES CATALANES DE MAGÍ MORERA Y GALICIA

AB UN PRÒLECH DE JOAN MARAGALL

Un elegant volum en paper de fil. Se troba de venda en aquesta Administració y en totes les principals llibreries

Preu: **Tres pessetes**

MOSAICS • E • F • ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

Dobles Artistichs
BVSQVETS
 Civtat. 9. Barcelona

LA FOSFATINA FALIERES

Es l'aliment més agradable y el més recomanat pera les criatures desde la edat de sis a set mesos sobre tot en el moment de desmamalles y durant el període de crexement. Facilita la dentició, assegura la bona formació dels ossos. De vendai A TOT ARREU.

Pelleteria La Siberia

Preu fixo ❖ On parle français
 Rambla de Catalunya, 15

IMMENS ASSORTIT de tota classe de confeccions de pell.
 Martas. - Renards. - Chinchilles. - Nutries. - Arminis. Skungs, etz., etz. ❖❖❖❖
 Corts Catalanes, 624

¡FORA CABELLS BLANCHS!

-TINTURA SENS IGUAL-

Bayona-Pasajest

No n'useu d'altra que la sens igual de G. BERNET, farmacèutich quimich de Bayona. Immillorable pera comunicar a les canes son primitiu color. Higiénica, inofensiva: d'us molt facil

! Cuydado ab les falsificacions!

De venda: Principals perfumeries, drogueries, perruqueries

FARINA LACTEADA

NESTLÉ

pera NENS, CONVALESCENTS y VELLs

FÒRA PÈL MOXÍ

Polvos cosmètics de FRANCH

DEPILATORI QUE NO IRRITA LA PELL

TREU EL PEL MOXÍ EN DOS MINUTS

MATA L'ARREL

BORRELL: Comte del Assalt, 52 (Carrer Nou). - BARCELONA

S'envia per correu certificat anticipant pessetes 3'50

IMPOTENCIA

dels DOS sexes

Radicalment curada a tota edat per les

PILDORAS CURANIA

Nou descobriment. - Immens èxit.

Tractament enèrgich y sens perill.

Curació garantida ab un sol frasc.

Discreció. - Frasc: 10 fr. ab instrucc.

Per correu ptes. 12 - Laudnot, farmch

31, Passatge du Havre, París

23 a 173 fr. per setmana a homes senyores y joves y sens dexar colocació. Molt honorable, facil, no necessita cap conexement especial. Venda assegurada. W. Horton, 56, Rue Carvès Grand Montrouge (Seine) Fransa

ENQUADERNACIO DE LA ILUSTRACIO CATALANA

Cada volum, 5 pessetes. - Tapes soltes, Ptes. 3

ILUSTRACIO CATALANA - FEMINAL - Mallorca, 287. Barcelona - Suscripció: Un any 30 pessetes - Extranger: 35 franchs